

samme kan navnlig for Diebliffet vistnok anføres med Hensyn til Straffeanstalterne, da det er bekendt, at Omreguleringen af disse Forhold er under Behandling. Men den Folketælling der foregaaer, den gjælder for 5 Aar, den bestemmer Skattebyrdens Størrelse for et Tidsrum af 5 Aar. Jeg skal tillade mig blot at nævne et enkelt Exempel, med Hensyn til de militaire Menige, der er f. Ex. en Bye, Skanderborg, i hvilken i Vinter har været henlagt een Bataillon, og nu har Skanderborg efter Folketællingen i 1845 circa 1000 Indvaanere, og Antallet er vist ikke senere meget forøget; men naar nu denne Bataillon har havt omtrent 300 Menige til Tjeneste i Vinter, og disse skulde regnes med til Byens Folketal, saa bliver Skanderborg opført med en omtrent  $\frac{1}{3}$  forøget Skattebyrde for 5 Aar — og jeg troer, at fordi der fortiden deri Byen er 300 militaire Menige, — men hvad vel ikke vil vare ret længe, — er det meget urigtigt, at Byen derfor skal betale  $\frac{1}{3}$  høiere Skat i hele 5 Aar derefter. At mit Forslag ogsaa i saa Henseende er rigtigt, og er billigt af Regjeringen fremgaaer deraf, at der ved Reguleringen af Folketællingen, der er foregaaet iaar, er fastsat den Regel, at militaire Menige ikke skulle tælles med, hvor de ligge i Garnison eller Cantonnement, men skulle tælles med paa deres Hjemsted, og Forslaget gaaer altsaa forsaavidt kun ud paa, at fastsætte ved Lov, hvad Administrationen allerede har gjort; og jeg troer, at det er rigtigt, at slike Bestemmelser ikke alene overlades til Administrationen, men stadfæstes ved Loven. Hvad den anden Deel af Forslaget angaaer, nemlig Spørgsmaalet om de i Straffeanstalterne værende Fanger, da maa jeg indrømme, at det er fuldkomment rigtigt, hvad den ærede Ordfører har anført, at det for Tiden kun er en Bye, for hvilket det kan have nogen væsentlig Indskydelse, men jeg troer, at man i Særdeleshed, naar det ikke koster mere end den Meilighed at stemme for dette Forslag, dog maa vogte sig for, at man ikke gaaer hen og kaster en Bye en saadan Skatteforøgelse paa, som dog vil kunne beløbe sig til henved et Par Hundrede Daler aarlig. I Aaret 1845 medførte Antallet af Straffefangerne en Forøgelse af 9 a 10 pCt. af Viborg Byes Folketal og

altsaa en tilsvarende Forøgelse i deres Besætning. Det er ganske vist, at Tilstedeværelsen af en Straffeanstalt i en By giver noget forøget Næringsbrug for Byens Indvaanere; men jeg maa bringe i Erindring, at der foruden Fangerne er en Deel Personer, som leve i Byen og kun ere der, fordi de ere ansatte ved Anstalten, og der er ikke Spørgsmaal om at fradrage disses Antal i Byens opgivne Folketal. Fordi disse regnes med til Byens Folketal, bliver jo Byens Skattebeløb forøget, og ved en Straffeanstalt, som den i Viborg, hvor Fangernes Antal i 1845 vel var lidt over 400, kan Antallet af disse Personer, som saaledes have deres Erhverv ved Straffeanstalten, og just kun derfor ere i Byen, vel anslaaes at have været omtrent 100 Individuer, saaat Straffeanstaltens Tilstedeværelse dog altid, selv om mit Forslag antages, vil bevirke en Forøgelse i Byens Skattebeløb; men denne Skatteforøgelse er ikke Andet end hvad der er billigt, hvormod den Forøgelse som skeer, fordi Fangerne regnes til Byens Folketal, ikke kan forjæne denne Betegnelse, og bliver nu Straffeanstalten bortflyttet eller reduceret meget, da vil dens nuværende Størrelse dog have den Virkning i 5 Aar, at forøge Byens Skatter, dette synes mig at være aldeles urigtigt.

**Osternann:** Idet jeg skal tillade mig at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa det af mig til § 9 stillede Endringsforslag, maa jeg foreløbigt udtale, at den ærede Ordfører ganske rigtigt har forstaaet Meningen af mit Amendement, men jeg maa derhos tilføie, at jeg virkelig ikke indseer, hvorledes det skulde blive muligt at give Forslaget den ubdividede Betydning, som den ærede Ordfører har troet, at det maatte ligge i samme, at der nemlig i denne Pasfus skulde være udtalt en Bestemmelse om, hvorledes der bliver at forholde med Hensyn til alle øvrige communale Byrder. Det er jo nemlig aldeles klart, at denne Pasfus er føiet til den enkelte Bestemmelse, den enkelte §, i dette enkelte specielle Lovforslag, og jeg troer ikke, at Nogen vilde kunne finde paa, paa dette Sted at søge en almindelig Bestemmelse om Maaden, hvorpaa Kjøbstadskatterne i Almindelighed skulle paalignes; men om det nu ogsaa skulde være Tilfældet, at denne Misforstaaelse skulde ligge i